

Освенъ въ пурпура, древнитѣ народи стигнали до голѣмо съвършенство и при добиването на други бои. Синята боя — индигото — се добивала отъ растенія; червена боя — отъ бубулечки, които се намиратъ по листата на джба и т. н. Тия бои служели за боядисване на вълна, коприна, ленъ. Въ живописъта употребявали непромѣнливитѣ земни бои — минерали, които стривали и смѣсвали съ воскъ или яйце. Египетскитѣ рисунки, които сж шесть хиляди години стари, сж тъй свежи днесъ, както въ деня на тѣхното създаване.

На старитѣ народи било известно и консервирането. Леко развалящитѣ се хранителни продукти били запазвани, като се поставяли въ дървено масло или чрезъ сушене на слънце, пушене, насоляване и изолиране отъ допиръ съ въздухъ. Тия начини за запазване на хранителни продукти сж надминати едва днесъ съ хладилницитѣ. Най-голѣми майстори да запазватъ риба били египтянитѣ. Тъ завивали рибата въ платно, поставяли я да стои дълго въ лугяна вода, следъ това я покривали съ смѣсъ отъ пѣськъ и глина и я насолявали. Рибата се държала като прѣсна дълго време. И днесъ, следъ три хиляди години, останалата отъ тогава консервирана риба още пази своя блѣсъкъ и цвѣтъ на луспитѣ.

Между голѣмитѣ строителни постижения на далечното минало не бива да отминемъ и мостоветѣ, най-прочутѣ отъ които мостътъ на Рейнъ. Той билъ построенъ отъ Цезаря за десетъ деня — нѣщо, което и сега е извънредно трудно. Като най-старъ мостъ обаче се смѣта построенитѣ отъ Навуходоносора надъ р. Ефратъ. Той билъ 300 метра дълъгъ, ималъ 100 каменни стълба и отгоре билъ покритъ. Най-голѣмъ обаче билъ мостътъ, който построилъ Траянъ въ 104 г. сл. Хр. на Дунава при Желѣзни врата. Той ималъ 20 каменни стълба поставени на 60 м. единъ отъ други и дължината му стигала 1200 метра. Мостътъ се издигалъ